

*
MEGJELEN SZOMBATON

Előfizetési ár:
Egész évre 9 Kor — fill.
Fél évre 4 Kor 60 fill.
Negyedévre 2 Kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

*

HONTI LAPOK

Szerkesztő és Iaptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.

*
Nyilttér petit sora
40 fillér

Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint.

*

~~~~~ Ipolyság, 1903. évi január hó 31-én. ~~~~~

Országos mozgalom.

Közigazgatási tisztviselők fizetésrendezése.

Irta: *Hederváry Lajos.*

Ipolyság, január 29.

A deres és fokos fénykorában történt, hogy József császár körutat tett Magyarországon. A még akkor (pláne) ritka eseményre a vidék apraja, nagyja összese-reglett.

Az obligát fehér ruhás lányok és bokréta lelkes türelmetlenséggel várták a ritka vendéget, a rendezők lázas sietséggel tették meg az utolsó intézkedéseket, a kordonnal körülvett ut rózsákkal teleszórva várta a „legmagasabb” lábak legkegyesebb letiprását, szóval ünnepi dísz, ünnepi hangulat uralkodott mindenütt, a mikor egy cigány átszalad a kordonon és megáll az uton.

Egy rendező nagy sietve oda megy és figyelmezteti, félre more az utból, mert jön a császár!

A cigány szánakozva végignézi a tisztelt uron és azt mondja: császár? his azs tán csak nem solgabiró?!

Hát biz ez most már csak egy elavult rossz vic adoma, de régen, mikor még a megyei pályát csak nobile officiumnak, avagy uri kedvtelésnek tekintették, — mikor őseink egy 250 pengő forinttal dotált másod alispánságra elkorteskedtek akár 50 ezer forintokat s ráadásul beverettek néhány 100 koponyát, így volt; akkor a közigazgatási tisztviselő név még nem volt beamteri megkülönböztetés, de fogalom volt, a mely egyesítette magában a vagyont, a hatalmat, a tekintélyt.

De azóta sok, sőt minden megváltozott, a fokos a deressel együtt a lomtárba került, a vagyont elusztott, a hatalmat paragrafusokba szedték s a tekintélyt „lekaffkálták.”

A megyei pálya többé nem flanc, nem szinekura, nem uri kedvtelés, de ép oly kenyérkereső pálya, mint a többi, azzal a különbséggel, hogy ezen azt a darabka száraz kenyeret több ve-rejtékkel, több fáradsággal kell megszolgálni, mint bármely más pályán, s hogy azért a nagy fáradságért a megyei tisztviselő számba nem vehető ellenszolgáltatást nem kap.

Magyarország összes tisztviselői és hivatalnokai között a megyei tisztviselők helyzete a legsilányabb, fizetésük a legcsekélyebb, előmeneteli, szotgálati viszonyaik a legrosszabbak.

Hasonló, sőt kisebb kvalifikációval az állami tisztviselők a most érvényben levő fizetés mellett is csaknem kétszer akkora fizetést kapnak, van módjukban a sok száz magasabb állásra pályázni, sőt pályázat nélkül is (pl. bíróságnál) mehetnek előre rangban és fizetésben. Van ráadásul szotgálati pragmatikájuk, van korpótlékjuk, s van kisebb-nagyobb szabadságra joguk.

A megyei tisztviselő csupán saját megyéjére és a megye közönségének kénye-kevére van utalva. Hat évről hat évre választás alá esik, más megyébe nem pályázhatik, fizetése a nevetségességig csekély, sőt kevés lévén egy-egy megyében az állás, előmenetelre is alig van kilátása.

Egy közepes nagyságu megye tisztviselői kara áll 35—40 jogilag kvalifikált egyénből, ezeknek egy harmada eljuthat a közepes állásba mint a főbírói, árvaszéki ülnöki, de ezekből nagyobb állásba, mint az alispáni, főjegyzői, árvaszéki elnöki, már csak három juthat el, de ez a három is csak akkor, ha halálozás, nyugdíjaztatás, tehát a véletlen által ezen magasabb állások megüresednek, s így 40 tisztviselőből 32 jóformán a kezdő fizetésnél (800—1100 frtig) szolgál 40 évig az emelkedés, a fizetés szaporítás reménye nélkül, mert korpótlék, magasabb fokozatba léptetés a megyék nélis meretlen fogalom, sőt annak a szegény tisztviselőknak még csak szabadsághoz sincs joga, hanem csak igénye.

Bár az állami tisztviselők helyzete a mieinknél összehasonlíthatlanul jobb, azért a fokozottabb igényeknek, általános drágasági viszonyoknak még korántsem felel meg, ezért fel is jajdultak a közelmúltban és a méltányos közvéleményre apelláltak.

Ez a jajszó végigzudult az országon, meghallotta és átérezte azt az egész közvélemény, a sajtó, a képviselőház, s eljutott a panasz a legilletékesebb helyre, a miniszteriumhoz is, ahol közmegelegedésre méltánylásban is részesült

s a pénzügyminiszter a tervbe vett fizetés javításra szükséges összeget az évi költségvetésbe már be is vette.

Ez a tervezet az összes állami tisztviselőkre kiterjed, valamenynyiről atyailag gondoskodik, csak épp a vármegyei tisztviselőkről feledkezik meg.

Pedig a vármegyei tisztviselők legalább is oly fontos tényezők az államháztartásban mint az államiak, sőt míg a bíróság inkább a magánjogi s egyéni érdekek védelmezésére van hivatva s egyes ténykedései csak egyesekre hatnak ki, addig a megyei tisztviselő kizárólag a haza, az állam érdekeinek szotgálatában áll s ténykedése az egész közületre kihat. Hiszen a mindenki által elhagyott apátlan, anyátlan árvákból mi nevelünk jó honpolgárokat, honleányokat; mi szedjük az adót, a miből az államiakat fizetik, mi szállítjuk a katonaságot hazánk és koronás királyunk védelmére, háboru mozgósítás esetén az egész teher s véle a felelősség a mi vállainkon nyugszik, árviz, tűzvészek és egyéb veszélyek vagy nyavalyák esetén a honpolgárok életének, vagyonának megmentése ismét csak a megyei tisztviselő feladata, annyira, hogy a szotgálatot tekintve talán jobban megilletne minket az „állami” jelző.

De az államnak azért mi mostoha gyermekei vagyunk. Ezért az elégtelenség már többször felütötte a fejét, már gyakran hallatszottak jogos panaszok, de ezeket egy igérettel, azzal a bizonyos „államosítással” mindig beszüntették, lefujták s a morok egy jobb jövő reményében tovább teljesítették kötelességüket s hallgattak, s maradtunk ebben a lehetetlen és lelketlen helyzetben.

Mert a mostani helyzetünk egy lehetetlenség s ezt az illetékes tényezőknek továbbra tünni s azon nem segíteni lehetetlen s elegendő volna.

A tanárok még a tervbe vett fizetésemelés ellen is tiltakoznak, pedig 4 évi filozófia, 1 alap vizsga, és egy szakvizsga után a minimális 1300 frttal kezdik pályájukat, van rendes korpótlékjuk s heti 15—20 óra hivatalos munkájuk, 3 havi szabadságuk s 30 évi szotgálat után a legmagasabb teljes fizetéssel 7600 koronával mehetnek penzióba.

Mit szóljunk akkor mi, a kik magasabb kvalifikációval kezdjük 800 frttal, testet, lelket s szellemet öltő heti 48 órai munkaidő, gyakran igénybe sem vehető szabadság mellett 40 hosszú év után mehetünk átlagban 1000—1200 frttal vagy a legmagasabbal mint az alispán 1800—2500 frttal penzióba. Mikor egy szolgabíró összehasonlítva az állami ranglistával egyenlő fizetést kap (800-1000 frt X-ik osztály) egy irodatiszttal, tolong ügykezelő helyettesel, pénzügyőri biztossal, vámszedővel, dohánygyári gépésszel, fogházfelügyelővel, és zálogházi becsüssel, avagy egy árvaszéki ülnök esetleg főbíró (1200 frt IX. osztály) az ipar iskolai segéd tanárral, felsőbb népiskolai tanító-nővel, posta takarékpénztári segéd pénztárossal, horvát fordító-éval, rendőrségi iktatóval, vagy a dohány gyári szertár kezelővel, államhid pénztárnokával, zálogházi ékszer zálogőrrel, vagy az alispán (1800—2500 frt VII—VIII. fokozat) dohánybeváltási felügyelővel, detektívfelügyelővel stb.

A vármegyei tisztviselők jelenlegi fizetése oly csekély, hogy e mellett a legelemibb emberi jogtól a tisztességes megélhetés jogától is elesnek.

Ha egy tisztviselő örökösen anyagi gondokkal és a megélhetéssel küzd, hogy ez a munkakörnek, a közügynek és az államnak csak hátrányára válhatik, azt a miniszterium mint irányító elvet már elfogadta, midőn a pénzügyminiszter exposéjában a tervbe vett fizetés emelést azzal indokolta; „Tisztességes fizetéssel a munka és szolgálat sokkal intenzívebbé válik, mint bármely szigorral avagy rendeletekkel.”

De sajnos, velünk azt az elvet megfordítva alkalmazzák s azt tartják, mentől kevesebb fizetést de annál több rendeletet és annál nagyobb szigorot.

Most is az egyszerűsítés dupla terhet ró a vármegyei tisztviselőkre, a jogokat még jobban megnyirbálja, de azért minden szavaterhesebbtől-terhesebbutasítást, felelősséget tartalmaz.

A törvényhozás igen jól tudja, hogy az „S” betűs ügy 24 óra alatt, minden más pedig legkésőbb 8 nap alatt elintézendő, de azt úgy látszik nem akarja tudni, hogy az 1891. évi XXXIII. tc. már 12 hosszú éve vár elintézésre keresztülvételére!?

Az ország összes vármegyéinek tisztviselői mostoha sorsban vannak, de azért az országos mozgalomhoz nem csatlakoztak, mert biztak az ígéretekben, de még inkább biztak koronás királyuk által szentesített 1891. évi XXXIII. tc. betartásában s abban, hogy ez

a törvény, a mely a vármegyei tisztviselők kinevezését s a közigazgatást állami feladatnak rendeli s a kormányt megfelelő törvényjavaslatok beterjesztésére utasítja, nem marad irott malaszt, hanem végre is lesz hajtva s a várva várt állomositás s a helyzetnek ezzel járó javulása végre mégis bekövetkezik.

De a törvény meghozatala óta 12 hosszú év mulott el, s az állomositás ott van, ahol akkor volt, a „küszöbön”. Félve hisszük, sőt az új egyszerűsítésből látjuk, hogy ott is marad; s ez örökre csak egy csalétek, egy hiu ábránd, remény marad, már pedig remény nyelv nem lehet váltót rendezni, ebből a családot eltartani, ruházni s állásához illően megélni és reprezentálni nem lehet.

Azért ne bizzunk benne többé, ne altassuk magunkat, de lépünk mi is a cselekvés terére.

Ezzel tartozunk magunknak, családunknak, de sőt a közületnek is.

Nem ajándékot, nem alamizsnát kérünk, hanem csupán munkánk, szolgálatunk elismerését, méltánylását, illő ellenértékét; a legprimitív emberi jogot, a tisztességes megélhetést követeljük.

Az államiak megmutatták, hogy összetartással, önérettel célt lehet érni, jogokat lehet nyerni. A Tordán kibocsátott gyöngye szó orkánná vált, a melyről tudhatták, érezhették az érdekelt tényezők, hogy ezt megállítani nem lehet, mert minden útjában álló akadályt képes elsöpörni, azért inkább kitértek előtte s teljesítették a kívánalmakat.

Tegyünk úgy mi is, mint az államiak, apelláljunk a méltányos közvéleményre, a jogra, törvény és igazságra.

Van a mi helyzetünk legalább oly megszívlelésre méltó.

Ponderálunk mi is, akár egyénileg, akár társadalmilag, akár politikailag legalább is annyit, hogy kiáltó szavunkat meghallják, megértsék és respektálják.

Hadd lássák végre be, hogy nemcsak köteleességek, de jogok is vannak!

Tömörüljünk!

Követeljük az 1891. évi XXXIII. tc. sürgős végrehajtását, s addig is fizetésünknek az államiakhoz hasonló emelését arányosítsák.

Az Alsó-Kubinban megjelenő „Vármegye” az országos mozgalmat már megindította, eddig 26 vármegye jelentette be csatlakozását.

Azt hiszem, hogy a legszemélyesebb ügyünk védelmére mi is sorompóba lépünk, s csatlakozunk a mozgalomhoz!?

A tanítók Ríllnek.

Ipolyság, január 28.

Hontvármegye általános tanító egyesülete e hó 22-én tartotta Ipolyságon rendkívüli közgyűlését, melynek főtárgyát képezte *Ríll* József, Hontvármegye kir. tanfelügyelőjének üdvözlése. Ez az üdvözlés rokonszenves ováció akart lenni a tanfelügyelő személye mellett a közelmúlt eseményeivel szemben. Hontvármegye tanító kara megragadta az alkalmat, hogy azt a férfit, a ki évtizedeken keresztül fáradságot nem ismerő buzgalommal, erős szakértelemmel szolgálja hazánk népnevelés ügyét, a ki szeretetének egész hevével öleli keblére azokat a szerény munkásokat, a kik a közművelődés szent csarnokaiban szolgálnak a nemzeti eszményekért — üdvözölje.

Hogy kicsoda nekünk *Ríll*? azt csak mi tudjuk, a kik vele munkáljuk a közjót. Éppen azért csak mi adhatunk szeretetünknek és tántoríthatlan ragaszkodásunk kifejezése által különös elismerést ezen férfinak, a ki irodalmi működése, szakértelme, leereszkedő jóakarata és egyéb lelki és szellemi erényei által hazánk eszményi tanfelügyelői sorába vitte ki magát. Hontvármegye általános tanító egyesületének rendkívüli közgyűlése tehát tiszteletének és szeretetének akart kifejezést adni, midőn *Juhász* Igó ipolysági tanító javaslatára jegyzőkönyvébe iktatta, hogy: *Ríll* József, Hontvármegye kir. tanfelügyelőjét a közel multban ért méltatlan megtámadás miatt sajnálatának és a nyert elégtétel miatt osztatlan örömének ad kifejezést és őt küldöttségileg üdvözli.

Elnök az ülést felfüggesztvén, a egész közgyűlés testületileg róttá le a szeretet adóját, amikor is *Nedeczky* Ferenc volt a szónok, a kinek megkapóan szép beszédére, megilletődve válaszolt a tanítók apja *Ríll* József. A közgyűlés további folyamán is többször kifejezésre jutott az a szeretet és tisztelet, mely Hontvármegye tanító kara részéről a tanfelügyelőt jogosan megilleti. Adjon a jó Isten sok ily tanfelügyelőt hazánkknak.

Egy tanító

A tanítóegylet gyűlése.

Hontvármegye általános tanító egyesülete e hó 22-én Ipolyságon rendkívüli közgyűlést tartott, melynek napi rendjére Hontvármegye kir. tanfelügyelőjének, *Ríll* Józsefnek, üdvözlése és a fizetés rendezés szülte országos tanítói mozgalommal szemben követendő eljárás volt tűzve.

Elnöklő ügyvezető alelnök *Jávor* B. Lajos megnyitó beszédében rámutatott arra a sérelmes állapotra, melyben a magyar tanítóság ma szynlódik és számbeli adatokkal indokolta, hogy a magyar tanítóság ma közvetlenül a hivatalszolgák után következik, szemben azokkal az államalkotó és nemzet fenntartó köteleességekkel, melyeket a család, az egyház, a társadalom és a nemzet jogosan elvár a magyar tanítóságtól. A magyar tanítóságot eddig csak nemes ambíciója tartotta meg köteleességeinek, de midőn látja, hogy mindenkitől el van hagyatva, midőn látja, hogy kenyér iránti kérelmére azzal felelnek, hogy menjen nadályt, gyógyfűveket szedni, ez az ambíció szünőfélben van, mely már ma is mutatkozik a nagy tanító hiányban. Mennyire más energiával dolgoznék a magyar tanító, ha látná, hogy nem mellőzik, ha látná, hogy testét és lelkét

Sajnos dolog, hogy mi magyarok a becsületes munkát még nem tudjuk megbecsülni és nem látjuk be azt, hogy az ipar előrehaladása mint olyan, épen olyan kútforrása nemzeti jólétünk előmozdításának mint az értelmi pályák bármelyike.

De jön idő, bizom benne, mikorra elérkezik az, hogy ezt belássuk. — Azért hát iparos ifjaink dicsegetes törekvéseit mindazok fokozott figyelmébe ajánlom, kik hivatvák azt körülményekkel előmozdíthatni. Kívánom: a terv kivitelének zászlója mihamarább hirdesse a jövő iparának diadalmos bevonulhatása előmozdítását.

E. I.

A h é t r ől.

— **Közigazgatási bizottságunk** február 4-én d. e. 10 órakor *Lits Gyula* főispán elnöke alatt rendes havi ülést tart.

— **Majthényi a főrendiházban.** Szombaton tárgyalták a főrendiház bizottságaiban a kivándorlási javaslatokat, a mikor *Majthényi László* br. is felszólalt, nem lehetne-e a Horváthországban kiadandó utleveleken a horvát szöveget mellőzni? Széll Kálmán miuiszterelnök válasza után a bizottság mellőzte *Majthényi* br. indítványát és a miniszterelnök álláspontját foglalta el.

— **Házasság.** *Podhorszky László* dr. keresk. miniszteri segédtitkár e hó 26-án kötött házasságot *Pétervároton*, a máltai lovagrend templomban *Borkovszky Jozettával*.

— **Takarékpénztári közgyűlés.** Az ipolysági takarékpénztár igazgatósága f. hó 22-án tartott rendkívüli előkészítő gyűlésén elhatározta, hogy évi rendes közgyűlését **február hó 22-ik napján** tartja. meg Ugyanekkor javaslatot dolgozott ki az 1902. évi tiszta jövedelem 47.600 korona felosztására.

— **A törvénykezés köréből.** A király *Adámkovich Győző* korponai kir. járásbírói albirónak a homonnai kir. járásbíróshoz eddigi minőségében saját kérelmére leendő áthelyezését megengedte.

— **Helmbacher Nándor — a párbaj ellen.** A párbaj ellen tudvalevőleg a magyar társas élet vezetői körében mozgalmat indítottak, a melynek kérdő, illetve felszólító-iveire egyre érkeznek a válaszok. A kérdések ezek:

1. Híve ön a párbajellenes mozgalomnak?

2. Milyen intézkedésekkel gondolja ön a párbajt mellőzhetővé tenni, addig is, amíg a főrvényhozás erre vonatkozólag az eddiginél hathatósabban rendelkezik?

2. Hajlandó volna-e az alakulóban levő párbajellenes egyesületbe lépni?

Ezekre *Helmbacher Nándor*, kir. törvényszékünk kiváló elnöke e klasszikusan tömör válaszokat küldte:

1. kérdésre: Igen.

2. kérd.: Csak társadalmi uton.

3. kérd.: Igen.

— **A közigazgatás köréből.** *Lits Gyula* vármegyénk főispánja *Kakas Ferenc* selmeci ügyvédi-elöltet közigazgatási gyakornokká neveztette, az alispán az új gyakornokot szolárvaszékhez osztotta be.

világítás kérdése. Az Ipolyndó erogén világítás kérére mozdult. A városnak lapesti céggel kötött, és folterjesztett szerződését a gyulai miniszter következő

pótlások teljesítése végett adta vissza a városnak:

1. a gáz világító ereje ne csak a gázgyárban, hanem a csőhálózat legvégső pontján is megvizsgálandó,

2. a vállalkozó építés előtt 4000 K biztosítékot tegyen le,

3. a vállalkozó köteles egyenlő egy-ségáraknál a magyar iparnak előnyt adni.

E pótlások eszközlése után tehát erős kilátások biztatnak, hogy kora tavaszra a világítás kérdése megoldáshoz jut.

— **Vadászat.** *Becke Arnold* báró lontói földbirtokos szakállasi vadászterületén e hó 25-én szép eredményű hajtóvadászatot rendezett, melyen az ipolysági és vidéki vadászok közt *Lits Gyula* főispán is részt vett. Összesen 124 nyulat ejtettek el,

— **A tanítói oklevél egyenértékűsége.** A köztisztviselői minősítés, szempontjából nagyérdékű az a határozat, melyet a közigazgatási bíróság a minap hozott. Ez elvi erejű határozat szerint a tanítóképezde elvégzését a főgimnázium vagy főreáliskola tanfolyamának befejeztével és az érettségi vizsga letételével egyenértékűnek kell tekinteni.

— **Halálozások.** *Borbély Pál* nyugalmazott megyei főpénztáros neje szül. *Horváth Anna* e hó 24-én élete 71-ik, boldog házasságának 52-ik évében *Ipoly-Nyéken* elhunyt. E hó 26-án délután volt a temetése.

— *Süszmann Adolf* e hó 28-án meghalt 22 éves korában *Ipolyságon*. Temetése 29-én pénteken délelőtt volt.

— **Szinelőadás a templom javára** Az ipolysági iparos ifjuság, mely eddig dicséretes jelét adta az önképzés iránt való nemes törekvéseinek, február hó 1-én a városház nagy termében *Totovits Kálmán* védősége alatt az *ipolysági róm. kat. templom festése* javára táncocai, konfetti, serperintin és nemzetközi világpostával egybekötött műkedvelő előadást rendez. Szinre kerül *A Vörös sapka* eredeti népszínmű három felvonásban. Irta: *Vidor Pál*. Kezdeté esti 7 és fél órakor. Hely-árak: oldalszék 3 k., 1-ső 5 sor 2 k., a többi sorok 1 k. 60 f., karzat 60 f., gyermekjegy 50 f. Jegyek előre válthatók: *Baán Máté* és *Polgár Ignác* üzletében. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak és hirlaplilag nyugtáznak.

S Z E M É L Y E K:

Ambrus István gazda ember	Kovács István
Örse felesége	Vajnár Gizella
János fiuk	Sult Dezső
Teréz, János neje	Schreiber Mariska
Anikó, Teréz huga varróleány Pesten	Uzel Erzsike
Jucika, Ambrus István-nak unokája	Lőrinc Erzsike
Szél Matyi ifju legény	Plózer István
Fésüs Mihály honvéd káplár	Mocsári József
Kántor	Váradai Károly
Egyházi	Szalay István
Kis paraszt gazda	Molnár Sándor
Irma 4 éves leánya	Krong Ilonka
Panni szolgáló Ambruséknál	Tóth Ilonka
Szabadságos	Andrédi János
Szurok csizmadia	Ihraczi István
Bakter	Hajnár János
Csösz	Major József
1-ső asszony	Baráti Irénke
1-ső)	Koszorinczi István
2-ik) cigányok	Jarina János
3-ik)	Kis Sándor

Hisszük, hogy már az istenes cél iránt való tekintetből is élénk érdeklődés, és teljes anyagi siker fogja kísérni iparos ifjuságunk ezt a derék vállalkozását.

— **Megfagyott vándorszinészek.** Mint *magasmajthényi* tudósítónk jelenti, a

magasmajthényi országot mellett levő erdőben a minap halva találtak két vándorszinészt: *Kishegyi Györgyöt* és *Benedek Lajost*. Faluról-falura jártak és a kocsmákban rendeztek előadásokat. *Majthényből* éjnek idején indultak utnak, de alkalmasint eltévedtek az erdőben s ott akarták tölteni az éjszakát. Egy kis kunyhóban huzódtak meg, de ott elaludtak és reggelre megfagytak. *Majtény* község költségén temették el őket.

— **Leszállított kamatláb.** Az ipolysági takarékpénztár igazgatósága a jelzálogkölcsönöknél a kamatlábat 6 $\frac{1}{2}$ százalékról 6-ra, váltókölcsönöknél 7 százalékról 6 $\frac{1}{2}$ -re, az állandó betéteknél 4 $\frac{1}{2}$ százalékról 4-re, átfutó betéteknél 3 $\frac{1}{2}$ százalékról 3 százalékra szállította le.

— **Táncest Vámos-Mikolán.** Vámos-mikolai tudósítónk írja: „*A Vámos-Mikola és vidéke iparos olvasókör*“ zártkörű táncmulatságot tartott szombaton. a mely mulatság úgy anyagilag, mint erkölcsileg sikerült. Jelen volt *asszonyok*: *Kádár Kálmánné*, *Turcsányi Kádár Emília*, *Droszt Arthurné*, *Farkas Lajosné*, *Veszélák Ferencné*, *Turcsányi Kálmánné*, id. *Tieffenbacher Józsefné*, ifj. *Tieffenbacher Józsefné*, *Róde Alajosné*, *Hatscher Károlyné*, *Klászik Zoltánné*, *Molnár Gézánné*, *Bogdán Istvánné*, *Szmolka Jánosné*, *Brestyánszky Jánosné*, *Kobrucz Józsefné*, *Dobra Mihályné* stb. *Leányok*: *Névery Aranka*, *Horváth Gizella* (Budapest), *Szitáry Herminke* (Szász), *Békásy Krisztina*, *Bogdán Böske*, *Tieffenbacher Ilonka* stb. *Felülfizettek*: *Kádár Kálmán* 10 k., *Droszt Arthur* 10 k., *Groszmann Márk* 4 k., *Turcsányi Vilmos*, *Izsó Bertalan* dr., *Babocay József* 3—3 k., *Németh Emil*, *Ivás Nándor*, *Névery Aranka*, 2—2 k., *Szitáry Herminke*, *Veszélák Ferenc*, *Klászik Zoltán*, *Kövesdy Lajos*, *Reiner Lőrinc*, *Koricsánszky József*, *Szadló József*, *Bogdán István*, *Barberik Mihály*, *Szilézy Lajos*, *Turcsányi Kálmán*, *Róde Alajos*, *Frecska György*, *Kresko Nándor*, *Schvarcz Jakab*, *Ziener Sándor*. 1—1 k., *Kusnyáczky István*, *Sztankovics Nándor* 20—20 fillér. melyeket e helyütt köszönettel nyugtáz a rendezőség.

— **Iparos ifjak olvasóköre.** A már régebben szervezett, és *Siposs Mihály* kántor vezetése alatt fenálló iparos ifjak dalegylete társulásukat szorosabban fűzni óhajtván, egy iparos olvasókör alapítását vették tervbe. Felkérték *Schreiber Aladár* plebánost *Totovits Kálmán* tb. főjegyzőt és *Siposs Mihály* kántort, hogy e kör létesítése körül az alapító munkákat vezessék. A kör helyisége, ha azt az iskolaszék jóváhagyja, az elemi iskolai tanácstermében lesz, hol ingyen, ajándékozás útján beszerzendő hirlapok olvasásával s nemesebb szórakozásokkal töltenék szabad idejüket.

— **Az időjárás.** *Meteor*, kinek időjósaslásai legtöbbször meglepően beválnak a legközelebbi napok időjárására vonatkozólag a következőket mondja: A 25-iki csomópontnak a bolygók állásából merített jelleg enyhe hatása, ezen jelleg azonban csak részben, vagy rövid ideig érvényesül, mert a 28-iki igen erős hatása csomópont jellege ismét hideg, míg a 29—30-iki napoknak szintén igen erős hatással már ismét az enyhe a főjellege. A 28-iki csomópont hatása tehát igen változó, felette nyugtalan, izgalmas napokat vezet be, a mely hatás nemcsak légkörünkre gyakorolja ezen felkavaró hatását, de hódolnak

megőlt munkája kell elismerésben részesíttetik, ha tapasztalná, hogy ígéreteken kívül még más is jut osztályrészt, bizonyára mondom: nem volna nemzetiségi kérdés, nem volna kivándorlás, mert a kötelességei és hazája szeretetével eltelt néptanító által a gyermek szívébe csepegtetett hazája iránt való lángoló szeretet megállítaná a kivándorolni akarót a hon határainál.

Mit tapasztal ma a néptanító?

Mindenek előtt azt, hogy állásban és fizetésben a szolgálk után következik; továbbá azt, hogy neki kötelessége az igaz huzni és éhezni akkor is, a midőn a sokkal kisebb minősítéssel bíró állami tisztviselők ma kétszer akkora fizetésben részesülnek, mint a magyar tanító és ráadásul a már-már megvalósuló általános fizetés rendezésből is kihagyják. Hát ezzel nem megőlni akarják a néptanítóban a kötelességtudást? mert ez a bánásmód csupán arra való.

A megnyitó beszéd tele van élő fájdalommal, mely tényleg osztályrésze ma a magyar néptanítóknak.

A hallgatóság már-már várta az erősebb hangot, de a kitérés be nem következett, sőt a következő csitító szavakkal végződött:

„mindezen sérelmek se térítsenek el bennünket ama kötelek utjáról, melyre hazánk és nemzetünk iránt való szeretetünk vezérelt, mert erő meggyőződés van az iránt, hogy bölcs kormányunk már a közel jövőben mérlegelni fogja jogos panaszainkat és kenyér iránti kérelmünk meghallgatást nyer.“ És ezzel elejét vette az erősebb tónusban indulni kész tárgyalásnak.

Az élénk tetszéssel fogadott megnyitó beszéd után Juhász Izsó ipolysági tanító terjesztette elő határozati javaslatát a Rill József tanfelügyelőnek nyújtandó ováció tárgyában, melyet külön cikkben méltatunk.

Rill József ünneplése után elnök az ülést folytatólagosan megnyitván, a fizetés rendezés ügyében a következő határozati javaslatot terjesztette elő:

1. Mély megdöbbenéssel vesz a közgyűlés tudomást arról, hogy a magyar tanitóságának a felekezeteknél alkalmazott részének jogos kívánalmait az általános fizetés rendezés keretébe fel nem ölelvék, mely megillatódás hatása alatt elhatározza a közgyűlés, hogy feliratokban kérje az országgyűlést és a nagyméltóságú kormányt, miszerint a magyar tanitóság annyiszor az állami gépezet, de mind a mellett háttérbe szorított sérelmei, mint elodázhatatlan szükség, a legközelebbi idő alatt orvosoltassanak.

2. Megkeresi a testvér egyesületeket, hogy hasonló feliratokkal a nemes ügyet sürgősen támogatni igyekezzenek.

3. Megkeresi és felkéri vármegyénk országgyűlési képviselőit, hogy a magyar tanitóság sérelmes állapotának javítása érdekében az országgyűlésen felszólalni kegyeskedjenek.

4. Kimondja a közgyűlés, miként tekintettel arra, hogy a felekezeteknél alkalmazott tanitóság csak olyan kötelességeket teljesítésére van utalva, mint az államnál alkalmazottak, ugyanazon illetményekkel láttassanak el, mint ők.

5. Megbizzza az elnökséget, hogy ezen határozati javaslat szelleme szerint járjon el, a feliratokat szerkesztesse meg és terjessze fel; lépjen érintkezésbe Hontvármegye országgyűlési képviselőivel a szent ügy támogatása érdekében.

A javaslatot teljes egészében elfogadták, mire elnök bemutatja a fölterjesztendő feliratokat és a képviselőkhez intézendő leveleket. A miniszterhez felterjesztendő felirat szövegezése Jávör B. Lajos avatott tollából ered és így hangzik:

Hontvármegye általános tanító egyesületének Ipolyságon a mai alulirt napon tartott közgyűlése megdöbbenéssel vette tudomásul, hogy a magyar tanitóságnak a felekezeteknél alkalmazott része az általános fizetés rendezésből szűkebbül kizártnak szándékolatik akkor, midőn az állami tisztviselőknek a mai napig is a magyar tanitóság javadalmát jóval meghaladó fizetése van.

Nem ismeretlenek Nagyméltóságod előtt azok a bajok, melyek a magyar tanitóság működését megbénítják, munkakedvére nyomasztólag hatnak, testét lelkét elfásítják és a jövőbe menő reményeit kétségessé teszik.

Nem ismeretlen Nagyméltóságod előtt hazánk, a társadalom és az egyház által a magyar tanitóságnak vállaira rakott szent kötelek zöme, melyeknek lelkiismeretes megvalósítása szeretett hazánk boldogulását és nemzeti irányban való fejlesztését eredményezik.

Nem lehet ismeretlen nagyméltóságod előtt az sem, hogy egy folytonosan anyagi gondokkal küszködő tanító legjobb igyekezete mellett is csak fél munkát végez, a mely félmunka semmiesetre sem eredményezheti annak a céljának a megvalósítását, a mely szent minden igaz magyar előtt.

Jól tudjuk, hogy az államháztartás különféle ágai hazánk pénzforszárait nagyban igénybe veszik, de ez semmiesetre sem lehet ok arra nézve, hogy a mi testület, mely egész életét az édes haza felvirágzására és nemzeti eszményeinek megvalósítására érdekében tölti, annyiszor és Nagyméltóságod által is többször jogosnak és méltányosnak mondott és a lehető legkisebbre redukált igényei kielégíthetők ne lennének akkor, a midőn az állam egyéb tisztviselőinek a mi igényeink kielégítése előtt jogosnak semmi körülmények között sem mondható kívánságai kielégítést nyernek, s ha tekintetbe vesszük, hogy azok, kik egész éjjelüket és nappalukat a haza érdekében igaz lélekből és a legnagyobb igyekezettel teljesített fárastó munkában töltik és kenyeret kérnek attól, kinek életüket feláldozzák, kívánságaik kielégítése iránti óhajok még akkor is jogosultak, a midőn az állami gépezet egyéb faktorai immár tulhajtottak is mondható kívánságai meghallgatást nyernek.

Bizva Nagyméltóságodnak a nemzeti népnevelésügy napszámosai iránt oly sokszor kifejezett és tényekben is megnyilatkozott jóakarataiban, tisztelettel kérjük, tegye lehetővé, hogy a mindenkori által közönnnyel illetett magyar tanitóság kenyér iránti kérelme mielőbb meghallgatást nyerjen és a felekezeteknél alkalmazott tanitók fizetése az állami tisztviselők fizetésének rendezésével egyidejűleg az állami tanitók módján rendeztessék, melynek beövetkezéséből legelőbbit az édes haza és a nemzeti népnevelésügy nyerhet.

A javaslatok során Rill József kir. tanfelügyelő indítványozza, hogy az imént kimondott határozat végrehajtása függesztessék fel addigra, míg az állami tanitók

fizetése rendezve nem lesz és addig is őket céljaiknak mielőbbi elérésében az egyesület támogassa, mert akkor könnyebb lesz szerinte a felekezeti tanítóknak eredményt elérni akkor, a mikor az állami tanitók fizetése rendezve lesz, mint ma, midőn azt sem tudjuk, hogy mit hajlandó az állam adni tanítóknak.

Az érvelés győzött és a közgyűlés elhatározta, hogy az előbb bemutatott feliratokkal hason szellemű feliratokban kéri az országgyűlést és a kormányt, hogy az állami tanitók fizetését a többi állami tisztviselők fizetésével egyidejűleg rendezze és ennek megtörténte után a korábbi határozat végrehajtandó lesz.

Még egy néhány kevésbé fontos indítvány elintézése után a rendkívüli közgyűlés elnök által berekesztett.

A közgyűlés után Hopfinger József vendéglőjében a tanitóság társas ebédre gyűlt a hol Rill József kir. tanfelügyelő is megjelent, a ki itt is lelkes ovációkban részesült.

Pénteki levél.

(Iparos ifjak olvasó körre.)

Ipolyság, 1903. jan. 30.

Már előre tartom a hátamat, hogy egy oly sokat hánytorgatott témát veszek a tollamra. Mindenkitől külön-külön szives elnézést kérek, de, hogy ismét a „társadalmat“ érintő eszme sarjadását hallom, arról akarok hirt adni. — Hogy előre is nevének nevezem a gyereket, az itteni iparos ifjak ársas köréről van szó.

Néhány jó érzésű iparos segéd kezdeményezésére olvasó kört akarnak létesíteni, hol a napi munkájukat kipihenendő szellemi táplálékban részesülhetnek. E dicséretes törekvésük elérésére megkérlek az iskolaszéket, hogy egy szabad terméket a tanítói tanácstermet bocsássa rendelkezésükre, hol ők esténként olvassathassanak és elbeszélgethessenek.

Viszonyaikhoz mérten a lapokat oly módon vették tervbe beszerezni, hogy megkérnek egyiket-másikat, hogy újságjátma nap engedje át számukra, így a csekély tagsági díj tisztán a fűtés és világítás költségeinek fedezésére lesz fordítva. A kör élére egy város szerte kedves egyéniséget választanak, ki a tervük kivitelében pártfogását már meg is ígérte.

A terv feltétlen pártolást érdemel. — Iparosaink, kik sajnos e helyütt általában nem dicsekedhetnek azzal az intelligenciával mint azt részben pályájuk megkivánása mint ahogy más helyütt kisebb városokban is vannak; rájöttek arra, hogy fizikai képzettségük gyarapítása mellett szellemi erejük és látókörük szélesítése is szükséges. És már ez maga is bizonyos haladásról tesz tanúságot.

A mai század iparosainak két kézzel kell megagadni minden alkalmat, mely érvényesülését előmozdithatja.

Nem szabad vissza riadni az akadályoktól most mikor az ipar előtt egy fényes hajnal jövendő derengése áll.

Sőt épen az akadályok azok, melyek megedik az erőt, mint a birkozás, küzdelemre csábítanak és fejlesztik ügyességünket. Jó, hogy életünk pályája rögzös, darabos, nem pedig sima és sikamlós, melyen kényelmesen nagy gyorsasággal juthatunk előre, de melyen nem tudnánk a módot találni arra, hogy biztosan megállapodhassunk, vagy akár bátran előre léphessünk. — Mert az erőfeszítés nem lesz hiábavaló. A hol nincs akadály, ott megszűnik a küzdelem szüksége, ennek hiányában pedig meglazulnak az izmok, elsatnyul az erő, s le kell mondanunk arról a lelkünket kellemesen eltöltő érzetről, melyet csak az ismer, kinek harccal kivított s megérdemelt győzelemben része volt.

Az alakulandó „Iparos ifjak olvasó körének“ tagjaihoz szölok, mikor őket önművelésüket célzó törekvéseikben kitartásra és buzgókodásra szólítom, mert az iparosnak épen úgy megvan a szüksége a saját körében elért tágabb látó körre, mint bármely más pályán működőknek.

A VI. évfolyam 1. kötetében a Koller J. írók köréből

az ilyen befolyásoknak úgy a föld gázai, mint az emberi szervezetet összetartó erők.

A légköri változások csapadékos, szeles vagy viharos jellegűeknek ígérkeznek és maximális hatásukat 29—30-án érik el. A csapadék lehet hó vagy eső, vagy egyeseken mindkettő. A 28-iki jellege hideg, a 29—30-iki pedig enyhe, mindkettő erős hatása, így az eredmény a kettőnek különbözőlete leendő, ami azonban még ismeretlen. Ezen izgalmas erőhatást a február 2-iki csomópont hatása csillapítani fogja, de miután gyenge erejűnek ígérkezik, így nyugodtá alig teszi azt, a melynek folytán a jövő hét majdnem egészben ily változatos időt ígér. Februárius hó változások csomópontjai 2—6—13—20—25—28-ra esnek.

— **Beteg emberek szivarja.** Kezdek két esztendeje kísérletezni a magyar kir. dohányjövődék gyártási osztályában egy olyan szivar előállításán, a mely legkevésbé árt a szervezetnek. Most végre meg van oldva a kérdés, s a közel jövőben, mint teljesen megbízható helyről értesülünk, oda kerül a dohányos boltok polcára egy új szivar, a beteg emberek szivarja: a *Delicias*. Tudvalevő dolog, hogy a dohányzás is egyike azoknak a szenvedélyeknek, a melyekről szinte lehetetlen lemondani. Hasztalan tiltja az orvos, hiába érzi a megtámadott tüdejű ember, hogy a nikotin mérge neki, nem tud megválni ettől az édes méregtől. Nos a dohányjövődék ezekről a betegekről gondoskodik a *Delicias* forgalomba hozásával. A *Delicias* ugyanis olyan dohánylevélből készül, amelyet vegyi uton lehetőleg teljesen megfosztanak mérges tartalmától s a szivarnak vegyi uton aromatikussá ízt, illatot adnak. Kétfajta *Delicias* lesz. Az egyik, a mely édes s a másik pedig kesernyős füstöt ont. Tízével izléses dobozba csomagolva kerül majd piacra a beteg emberek és gyöngő dohányosok ez új csomagja.

— **Öngyilkos bíró.** *Kliment Pál* volt szudi bíró, ismeretlen okból, e hó 25-én reggeli 5 óra tájban a méhesében felakasztotta magát. *Kohn Márk dr.* járási orvos a rendőri boncolást megtartotta. Beszéltek pénztári hiányról is, de az oly csekély, hogy nem lehet belőle alaposan következtetni sőt elhatározására.

— **Eltűnt leány.** *Blaskovits Olga* ipolysági cselédleány e hó 23-án d. u. 4—5 óra között, midőn az Ipolyból vizet akart meríteni, a vízbe esett és nyomtalanul eltűnt. Hosszas keresés dacára hullája feltalálható nem volt. Vizbefulása idáig csak homályos feltevés, mert nem lehetetlen, hogy szolgálata alól akarva szabadulni, eltűnt.

— **Hajdu bál.** Az ipolysági megyei és áll. hivatal szolgálta személyzet február hó 8-ikán *Pekarovits Lajos* vendéglőjében a helybeli r. k. templom festésére jótékonykodó táncmulatságot rendez. Belépti díj személyenként 1 kor., családjegy 2 kor. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak. Kezdeté esti 7 órakor.

— **Perzsely-törés.** Az ipolysági róm. kath. templomban felállított perzselyek már évek óta kevés eredményt mutattak. A plébános, ki előtt régóta gyanus volt a dolog, utána járt és végre e hó 27-én rájött, hogy a perzselyeket a harangozó szolgálatában levő kiségitő gyerek *Mezei András* látogatta, aki az ellopott 19 korona 60 fillérből egy órát is vett magának. Ez azután a gyanút ráterelte és a csendőrség gondozó kezei alá vette a fiatal tolvajt.

— **Vásári tolvaj.** *Paraj Ágoston* baráti lakos az utóbb megtartott vásár alkalmával az általa megvett egy tehén árát akarta kifizetni, a pénzért a zsebébe nyult, de megütközéssel vette észre, hogy azt valami zsebmetsző ellopta.

— **Bő áldás.** *Lengyel Jakab* kemencei földbirtokos egy juha — e hét folyamán 7 bányát ellett. A ritka és csodálatos termékenységről szóló hírvetket nem zárhatjuk be — legnagyobb sajnálatunkra — a szokott frázissal, hogy: „az anyajuh és a hét bányá a körülményekhez képest egészségesek”, — mert a hét bányát elpusztult.

— **A Pesti Napló** Magyarország legrégebb napilapja, mely ötvennegyedik évfolyamába lépett. A régi hagyományaihoz híven pártoktól függetlenül, mást, mint az ország érdekét nem ismerve, küzd a magyar alkotmány sértetlenségéért, a nemzeti jogok kivívásáért, az ország érdekeinek istápolásáért. Bátor szókimondása a napi politikában és közéletünk minden terén, társadalmi, irodalmi művészeti és közgazdasági kérdésekben a hazafias és művelt magyar közönség kedveltjévé tették az újságot.

Munkatársai a legkiválóbb publicisták és írók, kiknek komoly, magvas és gazdag munkája mellé pompásan illeszkedik a vidám és bamar országszerte népszerűvé vált *Tarka Krónika*. A lap karácsonyi ajándékai voltak: *Madách „Ember tragédiája”, „Arany balladái”, „Bánk-bán-Album”, „Himfi-album”* s a „*Költők-Albuma*” után az idén országos felülfizetést keltett „*Zichy Mihály-Albuma*”-val.

A lap egy évre 28 K, félévre 14, negyed évre 7 K. Aki most egy félévre előfizet, s kötelezi magát, hogy egy féléven át előfizető marad, míg a készlet tart, megkapja a *Zichy Albumot*. Az előfizetések a lap kiadóhivatalába, Budapest. VI., *Audrássy-ut 27. szám*, küldendők.

Ipolysági piaci árak.

(1903. január hó 27-én.)

Buza mm.	kor. 13.80—13.60
Rozs	12.20—12.00
Arpa	11.60—11.40
Zab	10.80—10.40
Burgonya	3.00—2.60
Büköny	12.00—11.80
Kukorica	11.60—11.40

6158. szám tkv. 1902.

Hirdetmény.

A vámosmikolai kir. járásbiróság mint telekkvi hatóság **Kóspallag** község telekkönyveit legelő és erdő elkülönítés következtében az 1869. évi 2579/I. M. sz. szabályrendelet következtében átalakítja s ezzel kapcsolatban mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi XXIX. az 1889. évi XXXVIII. s az 1891. évi XVI. cikkek a tényleges bir-

toklás tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. toikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbitésével kapcsolatosan foganatosítja.

Ezen célból az átalakítási előmunkálat hitelesítését és a belsziini eljárást nevezett községben **1903. évi március hó 2-ik napján** megkezd.

Amiért is felhívja:

1. Az összes érdekeltet, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazottjuk által jelenjenek meg s az új telekkönyvi tervezet ellen né táni észrevételeiket annál is inkább adják elő, mert a régi telekjegyzőkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazokat, akik valamely ingatlanra nézve tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratokat felmutatni nem képesek, hogy az átíratásra az 1886. évi XXIX. tc és az 1889. évi XXXVIII. tc. 5. 6. 7 és 9. §§-ai értelmében a szükséges adatokat megszerezni el ne mulasszák s azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, a vagy hassanak oda, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ösmerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogait ez uton nem érvényesíthetik, s a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek, és végre:

3. Mindazokat kiknek javára tényleg már megszűnt követelésekre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt s egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, valamint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosait, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyeg kedvezménytől szintén elesnek.

Kir. járásbiróság mint tkvi hatóság
V.-Mikola, 1902. december 17.

Kraicz
kir. jbiró.

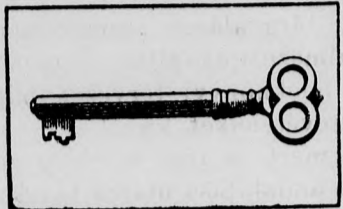
A
HONTI
NAPTÁR
1903. évre
megjelent

Szerkesztette:
Pongrácz Elemér
Kapható
Neumann Jakab
könyv és papirkereskedésében
Ipolyságon.

SCHICHT-SZAPPAN

„szarvas” vagy

„kulcs” jeggyel.

Legjobb, legkladósabb és azért
a legolcsóbb szappan.

Minden ártalmas pótszertől mentes.

Mindenütt kapható.

Bevásárlásnál tessék nagyon
vigyázni, hogy minden darab
szappanon a „SCHICHT” név
és a fenti védjegyek vala-
melyike rajta legyen.

Ikt. 153. tkvi. sz. 1903.

Hirdetmény.

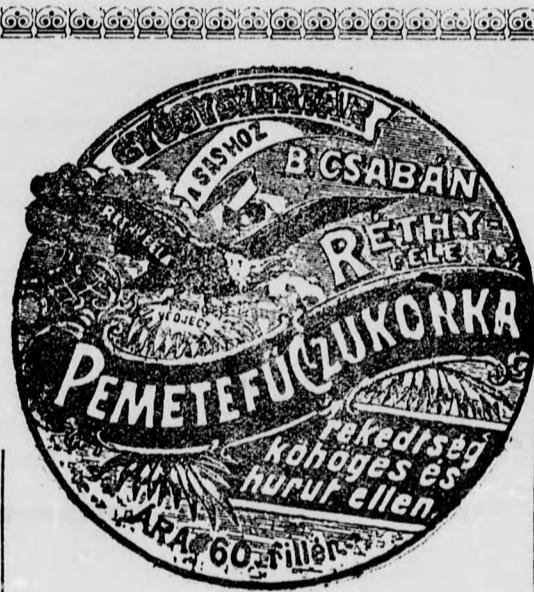
A vámos-mikolai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közzé tétetik: miszerint a m. kir. államvasutak pest—dévényujtalsi vonala számára az alább megnevezett határokból kisajátított területekről elkészített összeírás, térkép és egyedi kimutatás hitelesítésére a helyszínére a következő határnap tüzetik ki, ugymint: Garam-Kövesd községre nézve 1903. évi február hó 12-ikén délelőtti 9. óra: Garam-Kövesd vasuti állomásra:

Az érdekelték felhivatnak, miszerint netaláni észrevételeiket a fennebbi határnapon a bizottság előtt előterjeszszék, különben a kisajátítás és a felvett térfogat, ugy a feljegyzett szolgálomak s jogosultságok iránti kifogásaik többé tekintetbe nem jöhetnek.

Együttal felhivatnak mindazok, a kik a fennebbi határokból a fentnevezett vasutvonal számára kisajátított területekért járó és az egyedi kimutatásban kitett kártalanítási összeg mennyiségére nézve elnevetéseket tenni akarnak, vagy ezen összegre bármi cím alatt igényt tartanak; ezeket 1903. évi március hó 20-ig ezen telekkönyvi hatóságnál annál bizonyosabban bejelentsék, minthogy a később jelentkezők, észrevételeire és igényeire semmi tekintet nem lévén, a kisajátítási és kártalanítási összeg annak és azon mennyiségben fog kiadatni, a kinek nevére és a mely összeggel az az egyedi kimutatásban ki van téve, a bekebelezett vagy felülkebelezett tételek pedig ezentul a kisajátított területről hivatalból le fognak töröltetni.

Az összeírás, térkép és egyedi kimutatás a telekhivatalban betekinthező,
Kelt V.-Mikolán, 1903. január 14.

Kraicz
kir. aljbiró

Köhögés és rekedtség ellen nincs jobb a

RÉTHY-féle

pemetefű cukorkánál,

de vásárlásnál vigyázzunk
és határozottan RÉTHY-félét kérjünk, mivel
sok haszontalan utánzata van.

1 doboz ára 60 fillér.

Csak RÉTHY-félét fogadjunk el.

Ingyen és bérmentve kap mindenki

egy kezelési könyvecskét, melyből bárki képes

legfinomabb Liköröket és Rumot

hideg uton minden készülék nélkül még a legkisebb mennyiségben is országszerte ismert arómáimmal előállítani.

WATTERICH A.

Budapest, VII. Dohány-utca 5. sz. alatt.

Nyomatott NEUMANN JAKAB győrsajtóján Ipolyságon.

6138. 1902. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Alulírott bíróság közzéteszi, hogy a „Balassagyarmati népbank” végrehajtónak Schvarcz Herman végrehajtást szenvedő elleni 22000 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó Zahora község 52. sz. tjkben A I. 2—3. sor 150. 401. hrsz. a. foglalt s egészben Schvarcz Herman tulajdonát képező ingatlanra 1006 kor. becsértékben, és az ottani 233. sz. tjkben A. I. 1. sor 332. hrsz. a. foglalt, s ugyancsak Schvarcz Herman nevében álló ingatlan 520 kor. becsértékben 1903. évi február hó 25-én d. e. 10 órakor Zahora község házán a megállapított kikiáltási ár 10 %-ának bánatpénzül letétele mellett, a becsáron alul is el fog árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60, 90 nap alatt 3 egyenlő részletben 5 százalékos kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az ár. feltételek a bíróságnál, valamint a fent megjelölt községi előjáróságnál betekinthezők.

A kir. törvszék mint tlkvi hatóság.
Ipolyságon, 1902. évi szept. 23-án.

Oravetz Béla
kir. törvszéki bíró.

7305. 1902. tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Alólírott bíróság közzéteszi, hogy Vékony András felperesnek — Vékony István és társai elleni vagyonközösség megszüntetése iránti ügyében a területéhez tartozó Füzesgyarmat község 705. számú tjkben A I. 1. sor (129. hrsz. régi) 132. hrsz. számú 83. népsorszám alatt foglalt, negyedrészen Vékony András, negyedrészen Vékony István, negyedrészen Balla Dávid és negyedrészen ennek neje szül. Józsa Zsófia nevében álló egész ház, udvar és kert 640 korona kikiáltási árban bírói árverés hatályával az árverést elrendeli.

Az árverés 1903. évi április hó 16-ik napján délelőtt 10 órakor Füzesgyarmat község házán fog megtartatni, mely alkalommal a fenti ingatlan a megállapított kikiáltási ár 10 %-ának bánatpénzül letétele mellett a becsáron alul is el fog árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60 és 90 nap alatt egyenlő részletben 5 % kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint a fent megjelölt község előjáróságánál betekinthezők.

Királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóság

Ipolyságon, 1902. évi november hó 12-ik napján.

Oravetz Béla
kir. tbiró.